

Uchwała nr XVII/181/95

**Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim
z dnia 22 sierpnia 1995 roku**

w sprawie odmowy usunięcia naruszenia prawa

§ 1

**Odmawia się usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie
Uchwały nr XVI/ 164/95 Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim
z dnia 20 czerwca 1995 roku w sprawie ewidencjonowania dostawców
złomu metali kolorowych , utrzymując ją w mocy.**

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEPRZESIODNICZĄCY RADY MIEJSKIEJ

Janusz Brudnicki
Janusz Brudnicki

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Stargardzie Szczecińskim 20 czerwca 1995 roku podjęła Uchwałę nr XVI/ 164/95 w sprawie ewidencjonowania dostawców złomu metali kolorowych.

12 lipca 1995 roku wezwano Radę Miejską do usunięcia naruszenia prawa , poprzez uchylenie przedmiotowej uchwały.
dowód : pismo z dnia 12.07.1995 roku

Skarżący zarzucili, iż uchwała ta podjęta została bez podstawy prawnej, narusza przepisy regulujące przyznanie koncesji, godzi w zasadę równości podmiotów gospodarczych, jak również świadczy o braku zaufania do osób, zajmujących się przedmiotową działalnością.

Zgodnie z przyjętym i ugruntowanym w orzecznictwie stanowiskiem , wynikającym z art. 101 ust1 Ustawy o samorządzie terytorialnym organ gminy mógł w przedmiotowej sprawie :

- 1/ podjąć uchwałę odmawiającą usunięcia naruszenia prawa,
- 2/ zachować milczenie, które jest równoznaczne z udzieleniem odpowiedzi negatywnej ,
- 3/ podjąć uchwałę uchylającą podjętą uchwałę jako niezgodną z prawem

W każdej z tych trzech sytuacji służy stronie prawo zaskarżenia rozstrzygnięcia do NSA.

Stojąc na stanowisku, iż podjęta uchwała w sprawie ewidencjonowania dostawców złomu metali kolorowych jest merytorycznie słuszna i zgodna z prawem , organ gminy skorzystał z możliwości opisanej w pkt. 1.

Zarzuty, podniesione przez skarżących są niesłuszne , albowiem:

- według art.40 ustawy o samorządzie terytorialnym, gmina jest uprawniona do stanowienia przepisów prawnych powszechnie obowiązujących na jej obszarze ,/ przepisy gminne /,
- przepisy te mają charakter aktów normatywnych i są jedną z form, w jakich lokalna wspólnota samorządowa- poprzez swe organy- może objawiać swą wolę i załatwiać swoje sprawy/ nie jest to więc jakimkolwiek przejawem różnicowania pozycji podmiotów gospodarczych Ponadto przesłanką nadrzędną , przyświecającą uchwale jest ochrona najwyższego dobra - życia i zdrowia ludzkiego ,

- przepisy porządkowe wydawane są w zakresie nie uregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących / art. 40 ust 3 /, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia i zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego.

Ustawa o działalności gospodarczej wprowadza obowiązek koncesjonowania przetwórstwa i obrotu metalami nieżelaznymi / art.11 ust 1 pkt 2a/. Art. 20 formułuje warunki udzielania koncesji.

Art.20 ust 3 i ust 4 Ustawy / nowela z dnia 16.10. 1991 roku / o działalności gospodarczej daje organowi koncesyjnemu jedynie kompetencję do zobowiązania wnioskodawcy- podmiotu gospodarczego- do przedstawienia określonych informacji i dokumentów. Art ten zawiera delegację dla właściwego Ministra, który może w drodze rozporządzenia określić rodzaje dokumentów i zakres informacji. W odniesieniu do przetwórstwa i obrotu metalami niezależnymi rozporządzenie takie nie zostało wydane. Istniejący Komunikat Ministra Przemysłu i Handlu nie posiada waloru źródła prawa, a wskazane w nim rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15.01.1991 roku w sprawie zasad prowadzenia rachunkowości dotyczy ewidencji prowadzonej dla celów rachunkowo - podatkowych. Ponadto zakres obowiązków podmiotów gospodarczych jest w tych aktach znacznie węższy, niż wynika to z zakwestionowanej uchwały Rady Miejskiej.

Tak więc zakres regulacji zawartej w uchwale jest inny niż w przepisach, dotyczących udzielenia koncesji, choć cel jest podobny. Rada Miejska nie wchodzi w ten sposób w zakres kompetencji organu koncesyjnego i nie modyfikuje uregulowania ustawowego, dotyczącego warunków uzyskiwania koncesji. Uregulowanie, zawarte w uchwale, odnosi się do tych podmiotów, które koncesje już uzyskały.

Przedmiotowa uchwała nie rozminęła się z celem, jakim jest ochrona dóbr i wartości w postaci zdrowia i życia obywateli, a także bezpieczeństwa publicznego, skoro rzeczą nagminną stały się kradzieże kabli sygnalizacji kolejowej, kabli telekomunikacyjnych itp.

Zajęte stanowisko znajduje oparcie w ukształtowanym orzecznictwie NSA w tym zakresie.

/ Wyrok z dnia 28.08.1991 r Sa/Ka 525 / 91--ONSa 1991 r nr 3-4, poz.78/, wyrok z dnia 21.12.1993 roku przed Naczelnym Sądem Administracyjnym- Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie, sygn. akt Sa /kr 1773/ 93/.

Z powyższych względów podjęcie uchwały odmawiającej usunięcia naruszenia prawa jest uzasadnione i konieczne.